

BĄDŹ MI LITOŚCIW

śl. wg psalmu 50. F. Karpiński
mel. T. Klonowski

1. Bądź mi li - to - ściw, Bo - że nie - skoń - czo - ny,
we - dług wiel - kie - go mi - ło - sier - dzia Twe - go!
We - dług li - to - ści Twej nie - po - li - czo - nej
chciej zma - zać mnó - stwo prze - wi - nie - nia me - go.

2. Obmyj mię z złości, obmyj tej godziny,
oczyść mię z brudu, w którym mię grzech trzyma;
bo ja poznaję wielkość mojej winy
i grzech mój zawsze przed moimi oczyma.

3. Odwróć twarz swoją od przestępstwa mego
i wszystkie moje pomaż nieprawości;
stwórz serce czyste warte Boga swego,
a ducha prawdy w moje wleń wnętrzości.

4. Nie oddalaj mnie od ojcowskiej twarzy,
nie chciej mi bronić Twojego natchnienia;
wróć radość, którą niewinność nas darzy,
i racz mnie w duchu utwierdzić rządzenia.

HEBRAJSKIE PACHOLETA

(Niedziela Palmowa)

melodia gregoriańska

He - braj - skie pa - cho - lę - ta drzew o - liw - nych ga - łą - zki nio - sąc,
wy - bie - gły na - prze - ciw Pa - na, śpie - wa - jąc ra - do - śnie Mu:
Ho - san - na na wy - so - ko - ści!

HOŁD TOBIE, SŁAWA I CZEŚĆ

(Niedziela Palmowa)

mel. J. Kosko

Refren

1. Hołd To - bie, sła - wa i cześć, o Chryste, Kró - lu i Zbaw - co!

Któ - re-mu nieg - dyś chło-pię-cy chór po - boż-nie śpie - wał "Ho-san - na"!

Tys Kró-lem jest I - zra - e - la sław - nym po - tom - kiem Da-wi - da.

2. Wszystkie zastępy niebieskie
Na wysokościach Cię wielbią.
A z nimi śmiertelny człowiek
I wszystkie razem stworzenia.
Hołd Tobie...

3. Rzesza żydowska z palmami
Wybiegła Ci naprzeciwko.
Przyszliśmy i my dzisiaj
Z hymnami, miłością, modlitwą.
Hołd Tobie...

4. Wtedy co szedłeś na mękę,
A oni słusznie Cię czcili,
My oto Ci śpiew nucimy,
Gdy już królujesz na wieki.
Hołd Tobie...

5. Oddanie ich wdzięcznie przyjąłeś,
Łaskawie przyjmij i nasze,
O królu dobry, łask rozdawco
Miłe Ci wszystko, co dobre.
Hołd Tobie...

JEZU CHRYSSTE PANIE MIŁY

śl. A. Rożniatowski

1. Je - zu Chry-ste, Pa - nie mi - ły, o Ba - ran - ku tak cier - pli - wy,

Wznio - słeś, wznio - słeś na krzyż rę - ce swo - je,

Gła - dząc, gła - dząc nie - pra - wo - ści mo - je.

2. Płacz Go człowiecze mizerny
Patrzac, jak jest miłosierny;
Jezus, Jezus na krzyżu umiera,
Słońce, słońce jasność swą zawiera.

3. Pan wyrzekł ostatnie słowa,
Zwiła Mu z ramienia głowa,
Matka, Matka pod Nim frasośliwa
Stoi, stoi z żalu ledwie żywa.

4. Zasłona się potargąła,
Ziemia się rwie, ryczy skała;
Setnik, setnik woła: "Syn to Boży!"
Tłuszcza, tłuszcza wierząc w proch się korzy.

5. Na koniec Mu bok przebito:
Krew płynie z wodą obfito,
My się, my się dziś zalejemy łzami,
Jezu, Jezu zmiłuj się nad nami!.

IDZIESZ PRZEZ WIEKI

sl. i mel. ks. W. Lewkowicz

1. I - dziesz przez wie - ki, krwią zna - czysz dro - ge

Twar - dą od cier - pień i bó - lu. Krzyż nie-sieszczeń - ki,

ko - isz ból, trwo - ge, O, Je - zu Chry - ste, nasz Kró - lu.

Kró - luj nad na - mi, wła - daj ser-ca - mi, Niech wszę-dzie pło - nie znicz

wia - ry; Niech zew mi - ło - ści, wia - ry, uf - no - ści

Świat wie - dzie pod Two - je szta - na - da ry.

2. Książę pokoju, Władco nieba, ziemi,
obdarz pokojem świat cały.
Po ziemskim boju z Tobą zjednoczeni
niech nucz hymn Twojej chwały.
Króluj nad nami...

3. Cichy Baranku, Boże miłości,
rozpal przed nami swe zorze,
naucz nas męstwa, świętej cichości,
prowadź nas w niebo, nasz Boże.
Króluj nad nami...

HOSANNA SYNOWI DA WIDOWEMU

(Śpiew podczas poświęcenia palm)

Niedziela Palmowa

melodia gregoriańska

Antyfony I

Ho - san - na Sy - no - wi Da - wi - do - we - mu!

Bło - go - śła - wio - ny, któ - ry i - dzie w I - mię Pań - skie!

O, Kró - lu i - zra - el - ski, Ho-san - na na wy-so - ko - ści!

KRÓLA WZNOSZĄ SIĘ ZNAMIONA

śl. ks. abp P. Mańkowski
mel. ks. A. Odrobina

1. Kró - la wzno - szą się zna - mio - na, Ta - jem - ni - ca

krzy - ża błę - ska; Na nim ży - cie śmier - cią

ko - na, lecz z tej śmier - ci ży - cie try - ska.

2. Poranione ostrzem srogim
włóczy, co Mu bok przeszywa,
aby nas pojednać z Bogiem,
krwią i wodą hojnie splywa.

3. Już się spełnia wieczne słowo
pieśni, co ją Dawid spiewał,
głośną na świat cały mową.
Oto Bóg królował z drzewa.

4. Drzewo piękne i świetlane,
zdobne w cna purpurę Króla,
z dostojnego pnia wybrane
święte członki niech otula.

5. O szczęśliwe, bo ramiony
dzierżąc, waży Boskie ciało.
Okup świata zawieszony
i łup piekła odebrało.

6. Krzyżu, bądźże pozdrowiony,
o, nadziejo Ty jedyna!
Dobrym łaski pomnóż plony,
z grzesznych niech się zmyje wino.

7. Trójco, źródłem coś żywota
Ciebie świat niech sławi cały,
przez krzyż święty otwórz wrota
do zwycięstwa i do chwały.

KRZYŻU CHRYSTUSA

1. Krzy - żu Chry - stu - sa, bądź - że po - chwa - lo - ny,

Na wiecz - ne cza - sy bądź - że po - zdro - wio - ny: Gdzie Bóg, Król świa - ta

ca - ła - go, do - ko - nał ży - cia swo - je - go.

2. Krzyżu Chrystusa, bądźże pochwalony,
Na wieczne czasy bądźże pozdrowiony:
Ta sama Krew cię skropiła,
Która nas z grzechów obmyła.

3. Krzyżu Chrystusa, bądźże pochwalony,
Na wieczne czasy bądźże pozdrowiony:
Z ciebie moc płynie i męstwo,
W tobie jest nasze zwycięstwo.

KRZYŻU ŚWIĘTY

śl. XVI w.

1. Krzyżu świę - ty na - de wszy - sko, Drze - wo prze - naj - szła - chet - niej - sze!

W każ - dym le - sie ta - kie nie jest, Je - dno na któ - rym sam Bóg jest.

Słod - kie drze - wo, słod - kie gwoź - dzie, roz - kosz - ny o - woc no - si - ło.

2. Skłoń gałązki, drzewo święte,
Ulżyj członkom tak rozpiętym,
Odmień teraz oną srogość,
Którąś miało z urodzenia,
Spuść lekuchno i cichuchno
Ciało Króla niebieskiego.

3. Tyś samo było dostojne
Nosić światowe Zbawienie,
Przez cię przewóz jest naprawion
Świata, który był zagubion,
Który święta Krew polała,
Co z Baranka wypływała.

4. Niesłychana to jest dobroć
Za kogo na krzyżu umrzeć,
Któż to może dzisiaj zdziałać,
Za kogo swoją duszę dać?
Sam to Pan Jezus wykonał,
Bo nas wiernie umiłował.

LU DU, MÓJ LU DU

Melodia I

1. Lu - du, mój lu - du, có - zem ci u - czy - nił?

W czy - mem za - smu - cił al - bo w czym za - wi - nił?

Jam cię wy - zwo - lił z mo - cy fa - ra - o - na,

A tyś przy - rzą - dził krzyż na me ra - mio - na!

Ludu, mój ludu...

2. Jam cię wprowadził w kraj miodem płynący.
Tyś Mi zgotował śmierci znak hańbiący.

Ludu, mój ludu...

3. Jam ciebie szczepił, winnico wybrana,
A tyś Mnie octem poił, swego Pana.

Ludu, mój ludu...

4. Jam dla cię spuszczał na Egipt karanie,
A tyś Mnie wydał na ubiczowanie.

Ludu, mój ludu...

5. Jam cię wywyższył między narodami,
Tyś Mnie na krzyżu podwyższył z łotrami.

1. *Introduction*
 2. *Background*
 3. *Methodology*
 4. *Results*
 5. *Discussion*
 6. *Conclusion*
 7. *References*
 8. *Appendix*
 9. *Index*
 10. *Table of Contents*

mel. H. L. Hassler

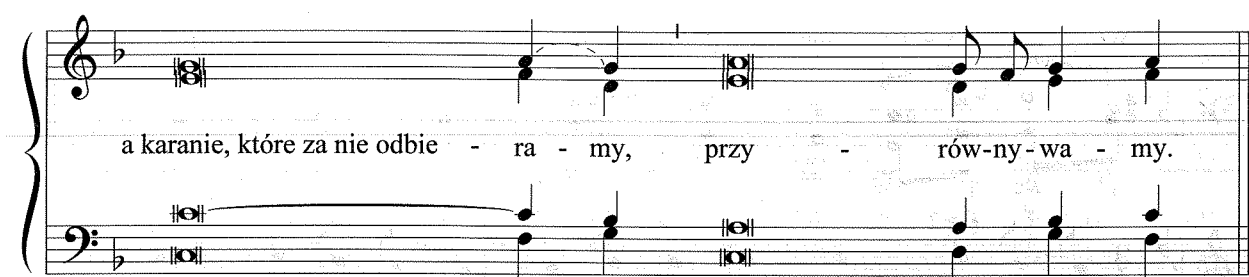
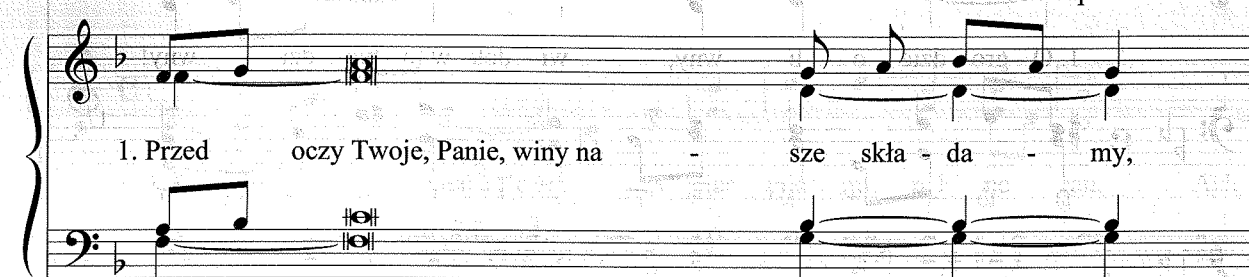
2. Nim cię, święta głowo, na krzyżu zwiesił Bóg,
nim rzekł ostatnie słowo, że zwyciężony wróg,
katuszy poniósł wiele, okrutny znośił ból.
Na duszy i na ciele wszechświata cierpiał Król.

99

<p>2. Kielich gorzkiej męki Z Ojca Twojego ręki - Ochotnie przyjmujesz, Za nas ofiarujesz. Anioł Ci się z nieba zjawia, O męce z Tobą rozmawia - Ach, Jezu strwożony, Przed męką zmęczony.</p> <p>3. Uczniowie posnęli, Ciebie zapomnieli, Judasz zbrojne roty Stawia przede wroty. I wnet do Ogrojca wpada Z wodzem swym zbirów gromada. Ach Jezu kochany, Przez ucznia sprzedany.</p>	<p>4. Piłat bijażliwy I niesprawiedliwy Żydom ustępuje, Jezusa skazuje Najpierw na ubiczowanie, Potem na ukrzyżowanie. Ach Jezu wzgardzony, Na śmierć zasądzony!</p> <p>5. Nie wyrok Piłata Skazał Zbawcę świata Na śmierć tak hańbiącą, Upokarzającą. Grzechy moje to sprawiły, Że do krzyża Go przybiły. Ach Jezu, ma winą Męki Twojej przyczyna.</p>
---	---

PRZED OCZY TWOJE

st. Papież Urban VIII.

2. Jeżeli uważamy złości, któreśmy popełnili,
mniej daleko cierpimy, niżemy zasłużyli.
3. Cięższe jest to, czego się znamy być winnymi,
a lżejsze to, co ponosimy.
4. Karę za grzechy dobrze czujemy,
a przecież grzeszyć poprzestać nie chcemy.
5. Pośród plag Twoich niedoleżność nasza wielce truchleje,
wszakże w nieprawościach żadna się odmiana nie dzieje.
6. Umysł utrapieniem srodze uciśniony,
a upór w złem trwa nic nie poruszony.
7. Życie w uciskach prawie ustaje,
złych jednak nałogów swoich nie poprzestaje.
8. Jeżeli nawrócenia łaskawie czekasz,
my się nie poprawujemy,
jeżeli sprawiedliwie karzesz, wytrwać nie możemy.
9. Wyznajemy z płaczem w karaniu czegoś się dopuszczali,
a po nawiedzeniu zapominamy, czegoś się dopiero płakali.
10. Gdy miecz Twój na nas podniesiony trzymasz, wieleć obiecujemy,
a skoro go spuścisz, obietnic wykonać nie chcemy.
11. Kiedy nas karzesz, prosimy, abyś się zmiłował,
a gdy przestaniesz, pobudzamy Cię znowu, abyś nam nie folgował.
12. Oto nas masz korzących się Tobie, Wszechmogący Boże!
Wiemy, iż jeżeli miłosierdzie nie odpuści,
sprawiedliwość słusznie nas zagubić może.
13. Racz nam tedy dać, o co żebrzemy, lubośmy nie zasłużyli,
któryś nas z niczego stworzył, abyśmy Cię prosili.

ROZMYŚLAJMY DZIŚ

st. ks. J. Wujek

2. Najprzód w Ogrójcu wziął pocałowanie,
Tam Judasz zdrajca dał był katom znać;
Oto i patrzcie, mego Mistrza macie,
Tego imajcie.
3. Przed sąd Pilata gdy był postawiony,
Niesprawiedliwie został oskarżony,
Rozkazał Pilat, by był biczowany,
Ten Pan nad pany.

SŁAW, JEZYKU

W czasie przeniesienia Najświętszego Sakramentu

Melodia I melodia gregoriańska

1. Sław-ję - zy - ku, ta - jem - ni - cę Cia - ła i naj - droż - szej Krwi,
 któ - rą ja - ko łask kry - ni - cę wy - lał w cza - sie ziem - skich dni,
 Ten, co Mat - kę miał Dzie - wi - cę, Król na - ro - dów go - dzien czi. A - men.

2. Z Panny czystej narodzony, posłan zbawić ludzki ród.
 Gdy po świecie na wsze strony ziarno słowa rzucił w lud,
 wtedy cudem niezgłębionym zamknął swej pielgrzymki trud.
3. W noc ostatnią przy wieczerzy z tymi, których braćmi zwał,
 pełniąc wszystko jak należy, czego przepis prawny chciał,
 sam Dwunastu się powierzył i za pokarm z rąk swych dał.
4. Słowem więc Wcielone Słowo, chleb zamienia w ciało swe,
 wino krwią jest Chrystusową, darmo wzrok to widzieć chce:
 tylko wiara Bożą mową pewność o tym w serca śle.
5. Przed tak wielkim Sakramentem upadajmy wszyscy wraz.
 Niech przed Nowym Testamentem starych praw ustąpi czas.
 Co dla zmysłów niepojęte, niech dopełni wiara w nas.
6. Bogu, Ojcu i Synowi hołd po wszystkie nieśmy dni.
 Niech podaje wiek wiekowi hymn tryumfu, dzięki, czi;
 a równemu Im Duchowi niechaj wieczna chwała brzmi. Amen.

TY, KTÓRYŚ GORZKO

śl. XVIII w.
 mel. XVII w.

1. Ty, któ - ryś gorz - ko na krzy - zu u - mie - rał, Rę - ceć i no - gi
 sro - gi gwóźdź roz - dzie - rał; Daj śmierć - szyć - śli - wą,
 na krzy - zu roz - pie - ty, Ba - ran - ku Świę - ty!

2. Pragnę umierać wraz z Tobą i w Tobie,
 w wspólnej boleści, w smutku i w żalobie,
 ucieczką pewną będą mi Tve rany,
 Jezu kochany.
3. Bolesna Matko Najwyższego Boga,
 gdy mnie śmiertelna opanuje trwoga,
 bądź mi w zboląym sercu litościwym
 portem szczęśliwym.

WISI NA KRZYŻU

W IVX 16
Melodia I

śl. XVIII w.

1. Wi - si na krzy - zu Pan, Stwór - ca nie - ba;
Pła - kać za grze - chy, czło-wie-cze, po - trze - ba. Ach, ach,
na krzy-żu u - mie - ra, Je - zus o - czy swe za - wie - ra.

2. Najświętsze członki i wszystko ciało -
Okrutnie zbite, na krzyżu wisiało.
Ach, ach, dla ciebie człowiecze,
Z boku Krew Jezusa ciecze.

3. Ostrą koroną skronie zranione,
Język zapiekły i usta spragnione.
Ach, ach, dla mojej swawoli,
Jezus umiera i boli.

4. Woła i kona, łzy z oczu leje,
Pod krzyżem Matka Bolesna truchleje.
Ach, ach, sprośne złości moje,
Sprawiły te niepokoje.

5. Więc się poprawię, Ty łaski dodaj,
Życia świętego dobry sposób podaj.
Ach, ach, tu kres złości moich,
Przy nogach przybitych Twoich.

Melodia II

1. Wi - si na krzy - zu Pan, Stwór - ca nie - ba;
Pła - kać za grze - chy, czło-wie-cze, po - trze - ba. Ach, ach,
na krzy-żu u - mie - ra, Je - zus o - czy swe za - wie - ra.

2. Najświętsze członki i wszystko ciało -
Okrutnie zbite, na krzyżu wisiało.
Ach, ach, dla ciebie człowiecze,
Z boku Krew Jezusa ciecze.

3. Ostrą koroną skronie zranione,
Język zapiekły i usta spragnione.
Ach, ach, dla mojej swawoli,
Jezus umiera i boli.

4. Woła i kona, łzy z oczu leje,
Pod krzyżem Matka Bolesna truchleje.
Ach, ach, sprośne złości moje,
Sprawiły te niepokoje.

5. Więc się poprawię, Ty łaski dodaj,
Życia świętego dobry sposób podaj.
Ach, ach, tu kres złości moich,
Przy nogach przybitych Twoich.

WITAJ KRYNICO

śl. XVIII w.

1. Wi-taj, Kry - ni - co, do-bra wsze-la - kie - go, Naj - mil-sza Ra - no

Ser - ca Pa - na me - go! Roz - pal o - zie - ble

ser-ce me mi-to - ścia I na-peł-nij je nie-bie-skaśłod - ko - ścia.

2. O Rano święta, Rano uwielbiona!
Bądźże na wieki od nas pochwalona,
A przez wylaną dla nas Krew i wodę,
Daj w utrapieniu pomoc i ochłodę.
3. Spraw to, ażeby w tym wygnaniu świata,
W Tobie zostawał przez te wszystkie lata.
Serce Jezusa, włócznie otworzone,
Niechaj przy śmierci w Tobie mam ochronę.
4. O to Cię tylko proszę, Boga mego,
Racz nie oddalać mnie od Serca Twego;
W Nim me dziedzictwo, w Nim moje mieszkanie,
Niechaj w Nim serce me zawsze zostanie.

WJEŻDŻA KRÓL NASZ

Niedziela Palmowa

śl. ks. W. Lewkowicz
mel. Feliks Rączkowski

1. Wjeżdża Król nasz, Je - zus ci - chy, do Je - ro - zo - li - my,

hołd Mu skła - da lud po - bo - żny, Je - go lud ro - dzi - my. Ho -

san - na, ho - san - na Sy - no - wi Bo - że - mu! Ho -

san - na, ho - san - na Zbaw - cy na - sze - mu!

2. Działki róże, palmy, ziele sypią Mu pod nogi.
Wdzięczne matki płaszcze ściągają; jedzie Chrystus drogi.
Hosanna, hosanna...
3. Wokół słyhać okrzyk gromki: niechaj Chrystus żyje!
Tną hebrajskie pachołeta palmy i lilije.
Hosanna, hosanna...
4. Brzmi: Hosanna! Witaj, Zbawco! Wnijdź, Błogosławiony!
w imię Pańskie wchodzisz do nas!"; brzmi na wszystkie strony.
Hosanna, hosanna...